

Cerințe:

1. Citește textul.
2. Completează tabelul cu "+", dacă **știi** sensul cuvântului, cu "V", dacă **nu ești sigur** de sens sau cu "-" dacă **nu știi** sensul cuvântului. Apoi poți nota definiția și exemple, în spațiile libere din tabelul de sub text.

Activități de lectură

"Cartea pe care o cetise cu destulă greutate Preasfințitul Iosif, punând între dânsa și ochii sfinției sale o făclie de ceară, cuprindea vestea de sosire a măriei sale Ștefan-Vodă la *hramul* sfintei mănăstiri Neamțu. Acum vestea asta o aflau și *noroadele*. (...)

Se vorbește prin sate despre măriă sa că-i om nu prea mare de stat, însă groaznic când își încruntă sprânceana. Iar când vine la o sfântă mănăstire, n-are de ce se uita groaznic. Când vine la o sfântă mănăstire (dacă vine într-adevăr și nu scornesc acești *monahi* vorbe *deșarte*); când vine la o sfântă mănăstire, măriă sa trebuie să se uite blajin în jurul său. Vede ici un prunc; vede ici o fată; vede dincolo o nevastă. Al cui e pruncul acesta? A cui e nevasta asta? Ca un stăpân al țării ce se află, măriă sa trebuie să cunoască al cui e pruncul și a cui e nevasta. (...)

Sunară trâmbiți. În *prund*, în dreptul sfintei mănăstiri, era un loc unde apa Nemțșorului fugea pe dedesubt. La acea trecătoare Prea sfințitul Iosif se opri, ca să primească alaiul măriei sale.

Călăreții își struniră caii, scântiind din coifuri și platoșe. Măriă sa privi o clipă împrejurimile. Copii de casă grăbiră să coboare, ca să-i apuce frâiele și scările. Când descălecă Domnul, într-o singură mișcare călăreții puseră piciorul la pământ. Alexandrel-Voivod, feciorul bălan al Domniei sale, sări de-a dreptul din șa. Purta, ca și părintele său, *brocart* de Veneția, *gigiuman* de *samur* și *marochinuri*. Trei boieri dintre cei mari, care însoțeau pe stăpân, adică portarul Sucevii, Bodea, Toma logofătul și luga postelnicul, își lăsară caii în mina slujitorilor și grăbiră la trecătoarea pârăului.

Cântăreții *soborului* începeau, cu glasuri destul de aspre, *axion* pentru slava măriei sale: «Cade-se să te fericim...»

Vodă Ștefan, călcând atunci în al patruzecilea an al vieții sale, avea obrazul ars proaspăt de vântul de primăvară. Se purta ras, cu mustața ușor cărunțită. Avea o puternică strângerea buzelor și o privire verde tăioasă. Deși scund de statură, cei dinaintea sa, opriți la zece pași, păreau că se uită la el de jos în sus.

Pe când suna încă axionul, *vlădica* Iosif înainta, cădelnițând între făcliile *diaconilor*, apoi, primind sfânta Evanghelie de la cei care i-o purtau, o înfățișă mării sale ca să-i sărute icoanele de smalt, așezate în chip de cruce.

Vodă făcu semnul creștinesc și sărută Evanghelia, apoi îndemnă printr-un semn mic, din ochi, pe *coconul* său să săvârșească același lucru.

Poporul și *dregătorii* se aplecară adânc în fața slăvitei fețe a mării sale." ("Frații Jderi", de Mihail Sadoveanu, Volumul I, fragmente)

http://lteracuseniivechi.edu.md/wp-content/uploads/sites/412/2017/11/Mihail_Sadoveanu_-_Fratii_Jderi_-_Voll_VP-1.pdf

<http://www.mihailsadoveanu.com/romaneistorice.html>

nr. crt.	Cuvânt	+	V	-	Definiție	Exemple	Imagine
1	<i>hramul</i>						

2	<i>noroadete</i>					
3	<i>monahi</i>					
4	<i>prund</i>					

5	<i>brocart</i>					
6	<i>gigiuman</i>					
7	<i>samur</i>					

8	<i>marochinuri</i>					
9	<i>soborului</i>					
10	<i>axion</i>					

11	<i>vlădica</i>					
12	<i>diaconilor</i>					
13	<i>coconul</i>					

14	dregătorii					
14	deșarte					Sfântul Ioan Sinaitul Slava deșartă, trufia și cugetul smerit